

Dosarul nr. 3ra-832/22
2-20065279-01-3ra-15082022

Prima instanța: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: T. Avasiloiie)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

DECIZIE

28 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Aliona Miron
Dumitru Mardari

examinând recursul depus de Tonu Gheorghe, reprezentat de avocatul
Cobîșenco Ion,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Tonu Gheorghe împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, persoană
terță Centrul Național Anticorupție cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul depus de Tonu Gheorghe și menținută hotărârea din 11 octombrie
2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 15 iunie 2020, Tonu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, persoană terță Centrul Național
Anticorupție cu privire la anularea actului administrativ.

În susținerea acțiunii a indicat că începând cu anul 2004 a activat în cadrul
Inspectoratului pentru Protecția Mediului în funcția de inspector principal al
Inspecției pentru Protecția Mediului Ialoveni.

A relatat că prin ordinul nr. 273-p din 19 mai 2020, i-a fost aplicată sancțiunea
disciplinară sub formă de destituire din funcția publică, reținându-se că dânsul nu l-
a denunțat pe șeful Inspecției pentru Protecția Mediului Ialoveni pentru pretinse
fapte de corupție și că a participat în calitate de coparticipant/complice la acțiunile
de corupție împreună cu șeful Inspecției pentru Protecția Mediului Ialoveni.

Astfel, a explicat că la baza ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii
disciplinare, a stat Raportul șefului serviciului audit și securitate internă din
13 februarie 2020, potrivit căruia temei pentru efectuarea anchetei de serviciu a fost

încheierea din 28 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru cu privire la autorizarea rezultatelor testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului.

A indicat că în conformitate cu art. 22 alin. (1) din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr. 325 din 23 decembrie 2013, prezenta acțiune a fost înaintată fără respectarea procedurii prealabile.

Este de părere că ordinul nr. 273-p din 19 mai 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, urmează a fi anulat ca fiind ilegal în fond și întocmit cu încălcarea procedurii stabilite.

În susținerea opiniei enunțate, a remarcat că i-a fost încălcat dreptul la apărare, or, legiuitorul a stabilit expres că agenții publici au dreptul de a fi informați cu privire la testele la care au fost supuși, corelativ entitățile publice având obligația de a informa agentul public, însă contrar acestor obligații sau garanții instituite de Lege, până în prezent nu i-a fost adusă la cunoștință decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale și nici încheierile prin care a fost autorizată și ulterior prelungită.

Sub acest aspect, a evidențiat că în procesul de verificare a rezultatelor testării, nu a fost informat prin notificare/citație sau în alt mod, în vederea prezenței sale și pentru a-și apăra drepturile sale, fie personal, fie prin reprezentant, fiind astfel lipsit de posibilitatea de a prezenta probe sau combata cele constatate de către agenții statului (testorii).

A obiectat că a fost victima unei provocări din partea agenților statului, prin faptul că testorul a întrebat unde poate să pună un plic care era destinat șefului Inspecției pentru Protecția Mediului Ialoveni, iar ulterior, testorul a menționat faptul că în plic se află niște bani, iar dânsul nu a înțeles la ce se referă acesta și nu a deschis plicul, neatrăgând nicio atenție la această acțiune, deoarece era ocupat în acel moment.

A accentuat că nu s-a implicat în soluționarea cauzei contravenționale, nu s-a deplasat la fața locului, nu a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, nu a avut nicio înțelegere cu testorul, nu s-a implicat în remedierea „conflictului” și nu a primit sau pretins bunuri de la testori.

A subliniat că eronat a fost reținut în conținutul ordinul nr. 273-p din 19 mai 2020 precum că a fost complice, or pârâtul nu a motivat această calitate, făcând o confuzie semnificativă între complice și coparticipant.

A argumentat că în cazul din speță, nu exista temei de a înainta un denunț, deoarece dânsul nu a știut cu exactitate ce se află în plic și nu a cunoscut faptul că șeful său a pretins și a primit o sumă de bani care nu i se cuvenea, iar această inacțiune nu poate fi reținută în sarcina lui.

A relevat că sancțiunea disciplinară aplicată nu este proporțională cu abaterea imputată ținând cont de personalitatea și reputația profesională până la evaluarea integrității profesionale.

Cu referire la art. 59 alin. (3) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 4 iulie 2008, a menționat că comisia de disciplină a încălcat termenul de cercetare prealabilă a faptei imputate de o lună, calculat de la

data constatării abaterii, or, abaterea a fost constatată la data de 13 februarie 2020, iar comisia de disciplină a întocmit procesul-verbal abia la data de 8 mai 2020.

În același timp, având în vedere prevederile alin. (4) al aceluiași articol, a afirmat că la ședința comisiei de disciplină nu a participat niciun reprezentant al salariatului, fapt care duce la nulitatea tuturor actelor întocmite de comisia de disciplină.

Și-a întemeiat pretențiile în baza art. 206 alin. (1) lit. a), 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea integrală a actului administrativ individual defavorabil – Ordinul Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 273-p din 19 mai 2020 și a testului de integritate profesională, restabilirea lui Tonu Gheorghe în funcția de inspector principal al Inspectoratului pentru Protecția Mediului Ialoveni, încasarea din contul Inspectoratului pentru Protecția Mediului în beneficiul lui Tonu Gheorghe a salariului pentru lipsa forțată de la muncă și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

La 5 octombrie 2020, prin intermediul oficiului poștal, Tonu Gheorghe a depus cerere cu privire la concretizarea pretențiilor din acțiune solicitând anularea integrală a actului administrativ individual defavorabil – Ordinul Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 273-p din 19 mai 2020 și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă acțiunea, ca neîntemeiată.

La 12 octombrie 2021, Tonu Gheorghe a depus apel împotriva hotărârii din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, iar în urma notificării la 6 decembrie 2021 a hotărârii motivate, la data de 10 decembrie 2022 prin intermediul poștei electronice a prezentat motivarea apelului, cu respectarea termenelor prevăzute de art. 232 Cod administrativ.

Prin decizia din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Tonu Gheorghe și menținută hotărârea din 11 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 3 mai 2022, prin intermediul poștei electronice, Tonu Gheorghe, reprezentat de avocatul Cobîșenco Ion a depus recurs împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la data de 5 iulie 2022 a prezentat motivarea recursului.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță și instanța de apel au ignorat în totalitate argumentele recurentului cu privire la încălcarea dreptului la apărare în cadrul efectuării anchetei de serviciu.

Astfel, nu i-au fost prezentate toate actele care au stat la baza testării integrității profesionale și anume: încheierea nr. 2-3094/2019 din 5 martie 2019, încheierea nr. 2-3094/2019 din 6 septembrie 2019, decizia nr. 1-d „c” din 26 februarie 2019 emisă de Centrul Național Anticorupție, decizia nr. 2c-d din 3 septembrie 2019 emisă de Centrul Național Anticorupție, ordinul nr. 62 din 21 noiembrie 2018 emis de Inspectoratul pentru Protecția Mediului cu privire la constituirea comisiei de disciplină.

A menționat că aceste circumstanțe direcționează către o încălcare gravă a dreptului la apărare în cadrul anchetei de serviciu.

Mai mult, a consemnat că a solicitat instanței de apel să aplice direct prevederile art. 20 din Constituția Republicii Moldova (accesul liber la justiție), deoarece a considerat că prevederile art. 17 alin. (2) din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr. 325 din 23 decembrie 2013, sunt contrare Legii fundamentale și nu garantează agentului public testat dreptul de a participa la ședința de judecată în cadrul căreia s-a apreciat rezultatul testării integrității profesionale și dreptul de a contesta încheierea prin care instanța de judecată a apreciat rezultatul testării. Cu toate acestea, argumentele prezentate au fost respinse.

A remarcat că instanța care a confirmat rezultatul testului de integritate și Centrul Național Anticorupție nu au identificat agentul public, reținând că această persoană este un agent public neidentificat.

În aceste circumstanțe, a accentuat că nu era vizat personal în cadrul testului de integritate profesională, iar Judecătoria Chișinău, sediul Centru prin încheierea din 28 ianuarie 2020, a depășit limitele admisibile ale efectuării testului de integritate profesională referitor la categoriile de agenți publici care urmau a fi testați.

A evidențiat că prin hotărârea nr. 37 din 7 decembrie 2021, Curtea Constituțională a declarat ca fiind neconstituțional art. 343⁸, textul „și de apreciere a rezultatului testului de integritate profesională” din art. 343⁶ din Codul de procedură civilă și alineatele (2), (3), (4) din art. 17 al Legii nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale.

A susținut că instanța de apel a respins neîntemeiat argumentele ce se referă la acțiunile de provocare comise de către testori în cadrul procedurii de testare a integrității profesionale.

Având în vedere prevederile art. 7 alin. (1) lit. a) și art. 28 alin. (1) din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr. 325 din 23 decembrie 2013, a remarcat că Inspectoratul pentru Protecția Mediului nu și-a onorat obligația legală de a informa contra semnătură despre aplicarea testelor de integritate profesională, or intimatul nu a prezentat probe care ar confirma informarea recurentului contra semnătură despre posibilitatea de a fi supus testării integrității profesionale sau eventual refuzul acestuia de a semna.

A obiectat că nu s-a implicat în soluționarea cauzei contravenționale provocată de către testor, nu s-a deplasat la fața locului, nu a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, nu a avut nicio înțelegere cu testorul, nu s-a implicat în remedierea conflictului și nu a primit sau pretins bunuri de la testori.

A opinat că sancțiunea aplicată nu este proporțională cu abaterea imputată, nejustificată și discriminatorie, ținând cont de personalitatea și reputația sa profesională, or pretinsa faptă urma a fi individualizată în raport cu faptele care au fost comise.

Cu referire la prevederile art. 59 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 4 iulie 2008, a susținut că la ședința comisiei de disciplină nu a participat niciun reprezentant al salariatului, fapt care duce la nulitatea tuturor actelor întocmite de comisia de disciplină.

Totodată, a menționat că procedura anchetei de serviciu este în totalitate viciată deoarece comisia de disciplină a încălcat toate termenele imperative stabilite de lege, fapt care duce direct la nulitatea ordinului nr. 273-p din 19 mai 2020.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 aprilie 2022, dispozitivul fiind notificat reprezentantului recurentului la data de 13 aprilie 2022, iar decizia motivată ce se solicită a fi casată la data de 4 iulie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasele din poșta electronică anexate la dosar (f. d. 192, 195). Astfel, recursul depus la 3 mai 2022 (f. d. 197) și motivarea recursului prezentată la data de 5 iulie 2022 (f. d. 201), sunt în termen.

Prin încheierea din 5 octombrie 2022 a Curții Supreme de Justiție recursul depus de Tonu Gheorghe, reprezentat de avocatul Cobîșenco Ion a fost numit pentru examinare în complet din 5 judecători.

În conformitate cu prevederile art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticile recurentului, au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a restitui cauza instanței de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Astfel, prin prisma art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Conform art. 21 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

În corespundere cu prevederile art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Reglementări similare rezultă și din art. 219 alin. (1) și (2) Cod administrativ, care stipulează că instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

În temeiul art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

După cum denotă actele cauzei, Tonu Gheorghe înaintând acțiunea în judecată împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, persoană terță Centrul Național Anticorupție, cu ulterioarele concretizări a solicitat anularea integrală a actului administrativ individual defavorabil – Ordinul Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 273-p din 19 mai 2020 și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii pe care a respins-o.

Judecând apelul depus de Tonu Gheorghe, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei contestate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță, respectiv instanța de recurs în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Astfel, se constată că instanța de apel judecând apelul depus de Tonu Gheorghe, a reținut în linii generale că Inspectoratul pentru Protecția Mediului nu a comis acțiuni care ar încălca careva drepturi ale lui Tonu Gheorghe. Or, Inspectoratul pentru Protecția Mediului, în procesul de examinare a chestiunii care a condiționat emiterea actului administrativ individual defavorabil contestat în speță, a avut un rol strict tehnic, de constatare a unor fapte documentate de Centrul Național Anticorupție și prin încheierea din 28 ianuarie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, fapte care sunt expres calificate de legislație și sancțiunea pentru comiterea acestora.

Instanța de recurs constată, însă, că o asemenea abordare de către instanța de

apel este una pripită, instanța trebuind să clarifice toate circumstanțele ce au importanță majoră pentru soluționarea corectă a acestei cauze.

Aici, important este de menționat că în Raportul de serviciu privind efectuarea anchetei de serviciu pe cazul înregistrării rezultatului negativ al testului de integritate profesională și neadmiterea a manifestărilor de corupție, efectuat de către Centrul Național Anticorupție asupra agentului public din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului Tonu Gheorghe, inspector principal din 13 februarie 2020, este indicat că acesta a fost emis în baza Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului din 25 februarie 2019 și autorizată prin încheierea judecătorului din 5 martie 2019.

Totodată, potrivit raportului sus-enunțat la 3 septembrie 2019, a fost adoptată decizia de prelungire a efectuării testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului care a fost autorizată prin încheierea judecătorului din 5 septembrie 2019.

Cu toate acestea însă, la materialele cauzei lipsesc actele cu privire la inițierea testării integrității profesionale a lui Tonu Gheorghe, iar instanța de apel urma să verifice aceste aspecte.

În același timp, la dosar lipsește încheierea judecătorului cu privire la autorizarea deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul evaluării integrității instituționale în privința lui Tonu Gheorghe în conformitate cu art. 343⁷ Cod de procedura civilă.

Or, verificarea acestor împrejurări devine inevitabilă în situația în care prin ordinul nr. 273-p din 19 mai 2020 prin care lui Tonu Gheorghe a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub forma de destituire din funcția publică, este menționat că dânsul a fost eliberat din funcție ca urmare a încălcării atribuțiilor de serviciu constatate în cadrul Raportului anchetei de serviciu audit intern și securitate internă din 13 februarie 2020 pe cazul înregistrării rezultatului negativ al testului de integritate profesională și neadmitere manifestărilor de corupție, în temeiul art. 22 alin. (1) lit. f¹), art. 57 lit. c), g), h), j), art. 58 lit. g), 64 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 4 iulie 2008.

Instanța de recurs va nota că pe parcursul examinării cauzei, Tonu Gheorghe invocă atât încălcarea procedurilor de efectuare a testării integrității profesionale, cât și faptul că intimatul a reținut în sarcina lui că nu l-a denunțat pe agentul public testat - șeful Inspectoratului pentru Protecția Mediului, pentru preținsele fapte de corupție prin participarea în calitate de coparticipant/complice la acțiuni de corupție împreună cu acesta. Iar dânsul nu este vizat personal în cadrul testării integrității profesionale, însă reieșind din cele menționate a fost sancționat pentru rezultatul negativ al testului de integritate profesională.

Așadar, din cele enunțate, este evident că examinarea prezentei cauze, implică, în primul rând, elucidarea situației dacă Tonu Gheorghe a fost supus testării integrității profesionale sau nu, deoarece din materialele cauzei și nici din dosarul administrativ nu poate fi stabilită o claritate în acest sens.

Mai cu seamă, aspectul testării integrității profesionale a lui Tonu Gheorghe este important pentru a stabili dacă Legea privind evaluarea integrității instituționale nr. 325 din 23 decembrie 2013, urma a fi aplicată de către Inspectoratul pentru

Protecția Mediului la emiterea ordinului contestat prin care Tonu Gheorghe a fost eliberat din funcție.

Așa fiind, omiterea celor menționate de către instanța de apel, direct indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

Soluția instanței de apel în sensul adoptat este cu atât mai inexplicabilă cu cât aceasta nu a dat o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator și normele de drept ce reglementează acest aspect.

La caz, este de notat că examinând cauza, instanța de apel nu s-a expus nici într-un mod asupra cererii de concretizare a cerințelor depusă de Tonu Gheorghe prin intermediul oficiului poștal la data de 5 octombrie 2020 (f. d. 26-28).

Colegiul notează că instanței de judecată îi revine o deosebită atenție de a determina raportul material-litigios dintre părți întru constatarea corectă a specificului obiectului acțiunii civile și temeiului acesteia. Reieșind din acestea, instanța de judecată urmează să stabilească obiectul probațiunii pe cauza dedusă judecătii, circumstanță care presupune în sine conturarea faptelor juridice prin care se justifică pretențiile și obiecțiile părților și fără de care este imposibilă soluționarea justă a litigiului.

Față de cele ce preced se atestă că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea de a exercita controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Curtea reamintește că Articolul 6 § 1 din Convenție implică, din partea „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, a argumentelor și a probelor prezentate de către părți (a se vedea, printre multe altele, Perez v. Franța [MC], nr. 47287 / 99, § 80, CEDO 2004-I, și Loupas v. Grecia, nr. 21268/16, § 37, 20 iunie 2019), (cauza Capacchione v. Republica Moldova din 30 noiembrie 2021, § 19).

De asemenea, ea reiterează jurisprudența sa constantă, potrivit căreia acest articol obligă instanțele să își motiveze deciziile sale. Întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie analizată în lumina circumstanțelor fiecărei cauze. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către un reclamant, această obligație presupune, totuși, că o parte la procedura judiciară poate aștepta un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză (a se vedea, printre multe altele, Paixão Moreira Sá Fernandes v. Portugalia, nr. 78108/14, § 71, 25 februarie 2020 și cauzele citate în aceasta), (cauza Caraman v. Republica Moldova din 16 februarie 2021, § 23).

Din considerentele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și a restitui cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul depus de Tonu Gheorghe, reprezentat de avocatul Cobîșenco Ion.

Se casează integral decizia din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Tonu Gheorghe împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, persoană terță Centrul Național Anticorupție cu privire la anularea actului administrativ, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Aliona Miron

Dumitru Mardari